କହ୍ନୁ ବେହେରା

ବନାମ

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ

ଏପ୍ରିଲ 12,1987

[ଭି.ଖଲିଦ୍ ଏବଂ ଜି. ଏଲ୍. ଓଜା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା - ଧାରା 302 - ପରିସ୍ଥିତିଗତ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଦଣ୍ଡବିଧାନ – କେବେ ବୈଧ ଅଟେ - ଘଟଣା ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ମୃତକଙ୍କ ସହ ରହିଥିବାର ପରିସ୍ଥିତି - ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ କି ।

ଭାରତୀୟ ପ୍ରମାଣ ଅଧିନିୟମ 1872 - ଧାରା 3 ଏବଂ 14 - ପାରିପାର୍ଶ୍ୱିକ ପ୍ରମାଣ – ଏହି ଆଧାରରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା– କେବେ ବୈଧ ଅଟେ - ଘଟଣା ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ମୃତକଙ୍କ ସହ ରହିଥିବାର ପରିସ୍ଥିତି - ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଅପରାଧର ଉପକରଣ ଉଦ୍ଧାର ହେଲା ତାହା ତାଙ୍କ ଦୋଷମୁକ୍ତି ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ କି ।

ଅଭିଯୋଜନ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କ ସହ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର କିଛି ଜମି ବିବାଦ ଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଗଳା କଟା ମୃତଦେହ ରାସ୍ତା ପାର୍ଶ୍ୱରେ ମିଳିଥିଲା । ମୃତକଙ୍କ ଭିଣୋଇ ମୃତଦେହକୁ ଚିହ୍ନଟ କରି ପୋଲିସ ନିକଟରେ ଖବର ଦେଇଥିଲେ । ତଦନ୍ତ ପରେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା । ଅପରାଧର ଅସ୍ତ୍ରଟି ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଦିଆ ଯାଇଥିଲା । ମୃତକଙ୍କ ହତ୍ୟା ଅଭିଯୋଗରେ ଉଭୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ବିଚାର ବିଭାଗୀୟ ହେପାଜତକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଖସି ପଳାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପଳାତକ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିଗତ ମାମଲା ଅଭାବରୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟ କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ପରିସ୍ଥିତିଗତ ପ୍ରମାଣ ଆଧାରରେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ

ମୃତଦେହ ମିଳିଥିବା ଦିନର ପୂର୍ବ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା, ଯେବେ ତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କଠାରୁ ମାନବ ରକ୍ତରେ ଦାଗ ହୋଇଥିବା ଏକ ଧୋତି ଏବଂ ସାର୍ଟ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପଳାୟନ ପରେ ଗିରଫ ହେବା ପରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଅଣନ୍ୟାୟିକ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା, ତାଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା **302** ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିବା ଯୋଗୁଁ , ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ।

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରି,

ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି: ପରିସ୍ଥିତିଗତ ପ୍ରମାଣର ଏହା ଏକ ସ୍ଥିର ନିୟମ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିସ୍ଥିତି ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ସମସ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି ଏକାଠି ହେବା ଦ୍ୱାରା ଏକମାତ୍ର ଅନୁମାନ ବାହାରେ ଏବଂ ତାହା ଅଭିଯୁକ୍ତର ଅପରାଧ ଅଟେ ।

2.1 (a) ଏହା ବିବାଦରେ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ପୂର୍ବ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଯେତେବେଳେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା । ପି. ଡବ୍ଲୁ. **3** ଓ **4**ର ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ଏହି ତଥ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ନିଜେ ଏହାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି, ଯଦିଓ ତାଙ୍କ ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ମୃତକଙ୍କ ଗଳାକୁ ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ କାଟି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏପରିକି ମୃତକଙ୍କ ପତ୍ନୀ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡିଛନ୍ତି । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ କେବଳ ଏହି ପରିସ୍ଥିତି ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇ ପାରି ନଥାନ୍ତା ।

2.1 (b) ରକ୍ତ ଦାଗ ଥିବା ଏକ ସାର୍ଟ ଏବଂ ଧୋତିର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ରକ୍ତ ବର୍ଗ ବିଷୟରେ ସେରୋଲୋଜିଷ୍ଟଙ୍କ ରିପୋର୍ଟରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ, ପ୍ରମାଣକୁ ମୃତକ ସହିତ ସକରାତ୍ମକ ଭାବରେ ସଂଯୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ରକ୍ତ ଦାଗକୁ ଯୋଡିବା ପାଇଁ ରକ୍ତ ବର୍ଗର ପ୍ରମାଣ କେବଳ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ । ଏପରି ପ୍ରମାଣର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଏହା ଏପରି ଏକ ପରିସ୍ଥିତି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଯାହା ଆଧାରରେ କୌଣସି ଅନୁମାନ କରାଯାଇପାରିବ ।

2.1 (c) ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ଅଣନ୍ୟାୟିକ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ, କୌଣସି ଭରସା ରଖାଯାଇ ପାରିନଥିଲା, ବିଶେଷକରି ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିବୃତ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏବଂ ଦୁଇ ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବାର ମଧ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ।

2.2 ଏକମାତ୍ର ପରିସ୍ଥିତି ଯାହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ ତାହା ହେଉଛି ଆବେଦନକାରୀ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ରହିବା ଏବଂ କେବଳ ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଦୋଷର ଅନୁମାନ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ବିଶେଷ କରି ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯେଉଁଠାରେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ଅପରାଧର ଏକ ଅସ୍ତ୍ର ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯିଏ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆକ୍ରୋଶ ଭାବ ରଖିଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଛାଡି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

3. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ହୋଇଥିବା ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 323/1978 ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1/1974 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 9.3.1976 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଏନ୍. କେ. ଅଗ୍ରୱାଲ ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ।

ସୁଶ୍ରୀ ମୋନା ମେହେଟ୍ଟା ଏବଂ ଆର୍. କେ. ମେହେଟ୍ଟା ଉତ୍ତରଦାତା ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ **ଓଜା ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ** ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆବେଦନଟି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏହି ଅଦାଲତରୁ ଅନୁମତି ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ, ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଏବଂ ଦୌରା ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ମୟୂରଭଞ୍ଜ, କେନ୍ଦୁଝର, ବାରିପଦାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କ ଡିସେମ୍ବର 8,1973 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡର ଦଣ୍ଡାଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା 9 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1976 ତାରିଖର ରାୟ ଦ୍ଵାରା ବଜାୟ ରଖାଯାଇଛି ।

ସଂକ୍ଷେପରେ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ମୃତକ ଭଟଲ ମାଝୀଙ୍କର ଜିତ୍ରାଇ ମାଝୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ କିଛି ଜମି ବିବାଦ ଥିଲା । ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି ଯେ ଜିତରାଇ ମାଝୀ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । ଏହି ଘଟଣା 1968 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 13ରୁ 14 ତାରିଖ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରେ ଘଟିଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି । ଭଟଲ ମାଝୀ 1968 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 14 ତାରିଖ ସକାଳେ ଜୋକା ହାଟ ନାମରେ ପରିଚିତ ଏକ ସାପ୍ତାହିକ ବଜାର ନିକଟରେ ରାସ୍ତା କଡ଼ରେ ଗଳାକଟା ହୋଇ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଥିଲେ । ମୃତ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 ଙ୍କ ଭିଣୋଇ ବିଷ୍ଣୁ ମାଝୀ ପ୍ରଦର୍ଶ 3 ମୃତ ଦେହକୁ ଚିହ୍ନଟ କରି ସେହିଦିନ ବାଙ୍ଗିରିପୋଷି ଥାନାରେ ଏତଲା ଦେଇଥିଲେ । ଆକ୍ରମଣକାରୀ ଜଣକ ଅଜଣା ବୋଲି ସୂଚନା ମିଳିଛି ।

ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 10, ଉକ୍ତ ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧିକାରୀ ଏହି ମାମଲାର ତଦନ୍ତ କରିଥିଲେ, ଏକ ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତ କରିଥିଲେ, ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ଶବ ପଠାଇଥିଲେ ଏବଂ କିଛି ଅପରାଧିକ ସାମଗ୍ରୀ ଜବତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଶେଷରେ ସକାଳ 11ଟାରେ 15.12.68 ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିଥିଲେ । ସେହିଦିନ ସକାଳ 3ଟାରେ ସେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜିତରାଇ ମାଝୀଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିଥିଲେ । ଅପରାଧର ଅସ୍ତ୍ର ଏକ କ୍ଷୁର ଏମ୍. ଓ. 4 ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜିତରାଇ ମାଝୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପେଶ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଅଧିକାରୀ ପ୍ରଦର୍ଶ 5ଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 10 ଉଭୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜିତରାଇ ମାଝୀ ଏବଂ ଉପସ୍ଥିତ ଆବେଦନକାରୀ କଂସ ବେହରାଙ୍କୁ ଅଦାଲତ ହେପାଜତକୁ ପଠାଇଥିଲେ, ହାଜତ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିବାରୁ ଆବେଦନକାରୀ ଖସି ପଳାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଠାବ କରାଯାଇପାରିନଥିଲା । ଶେଷରେ ଉଭୟ ଜିତରାଇ ଏବଂ କଂସଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ଚାର୍ଜସିଟ୍ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପଳାତକ ବୋଲି ସୂଚିତ କରିଥିଲା । ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିଗତ ମାମଲା ଅଭାବରୁ ବାରିପଦାର ସବ୍ ଡିଭିଜିନାଲ୍ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ତାଙ୍କ 27.2.1970 ତାରିଖର ଆଦେଶ ରେ ଜିତରାଇଙ୍କୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଥିବା ମାମଲା ଉପରେ ବିଚାର କରିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ପରେ, 22.8.72 ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଗିରଫ ପରେ, ସେ 28.6.1973 ରେ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ।

ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ 10 ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତିପକ୍ଷ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାହାରି ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହି ଘଟଣାର କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ନାହାନ୍ତି । ନିମ୍ନରେ ଥିବା ବିଜ୍ଞ

ଅଦାଲତ ପରିସ୍ଥିତିଗତ ପ୍ରମାଣ ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସ୍ଥାପିତ ପରିସ୍ଥିତି ଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି (i) ତାଙ୍କୁ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ 1968 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 13 ତାରିଖ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକାଠି ମଦ୍ୟପାନ କରିଥିଲେ ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା । (ii) ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 15.12.68 ରେ ଗିରଫ କରାଯିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏକ ଧୋତି ଏବଂ ସାର୍ଟ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ମାନବ ରକ୍ତରେ ଦାଗ ହୋଇଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା; ଏବଂ (iii) ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 7 ଏବଂ 8 ଏହି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଅଣନ୍ୟାୟିକ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ସେ ପଳାୟନ କରିବା ପରେ ଶେଷରେ ବିହାରରୁ ଗିରଫ ହୋଇଥିଲେ ।

ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଥମ ପରିସ୍ଥିତି ଯାହା ଆବେଦନକାରୀ ମୃତକଙ୍କ ସହିତ ରାତିରେ ଦେଖା ହୋଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ମୃତକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ବିବାଦରେ ନାହିଁ । ଏହି ତଥ୍ୟ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 3 ଏବଂ 4 ର ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ବିବୃତ୍ତିରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ସେଠାରେ ଥିଲେ ଯଦିଓ ତାଙ୍କ ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ ମୃତକଙ୍କ ଗଳା ଜିତରାଇ ମାଝୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କଟାଯାଇଥିଲା ଯିଏକି ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ଏବଂ ଉପ ପ୍ରଭାଗୀୟ ନ୍ୟାୟାମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୋଲିସ୍ କାଗଜପତ୍ର ଆଧାରରେ ଆରୋପମୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ କେବଳ ଏହି ପରିସ୍ଥିତି ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇ ପାରିନଥାନ୍ତା ଏବଂ ଯେହେତୁ ଏହି ପରିସ୍ଥିତି ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ, ଆମ ମତରେ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରମାଣରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ପରିସ୍ଥିତି ସୂଚିତ କରେ ଯେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ଜିତରାଇ ମାଝିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜମିକୁ ନେଇ କିଛି ବିବାଦ ଥିଲା । ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି ଯେ ମୃତକଙ୍କ ଜମି ଜିତରାଇଙ୍କ ନିକଟରେ ବନ୍ଧକ ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଜମିର ଅଧିକାର ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଋଣ ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ତାଙ୍କ ଜମି ଫେରସ୍ତ ପାଇପାରିବେ, ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି ଯେ ଜିତରାଇ ଜମି ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିଣାଯାଇଥିବାର ଆଳ କରି ଜମି ଉପରେ ଦଖଲ ଦେବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ । ପରିଶେଷରେ ଏହା ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଏ ଯେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି 'ଜିତରାଇ' ଠାରୁ ଜବରଦଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଜିତରାଇ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ

ଆକ୍ରୋଶ ରଖିଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଜିତରାୟଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯିବା ସମୟରେ ଅପରାଧର ଅସ୍ତ୍ର ରେଜର ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ ରକ୍ତରେ ଦାଗ ଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ ଏହା ଜିତରାଇ ଯିଏ ମୃତକଙ୍କ ଗଳା କାଟିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଏପରି ଏକ ପରିସ୍ଥିତିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ଯେ ପରଦିନ ସକାଳେ ଆବେଦନକାରୀ ମୃତକଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ି ରହିଛନ୍ତି ।

ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିବା ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ହେଉଛନ୍ତି ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 7 ଏବଂ ୫ କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ୫ଙ୍କ ଜେରା ସେହି ବିବୃତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛି । ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅନ୍ୟଥା ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ଏକ ଦୁର୍ବଳ ପ୍ରମାଣ ଅଟେ ।

ମାନବ ରକ୍ତରେ ଦାଗ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିବା ଏକ ସାର୍ଟ ଏବଂ ଧୋତିର ଉଦ୍ଧାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଘଟଣା ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀ ଧୋତି ପିନ୍ଧିଥିଲେ ବୋଲି ସୂଚିତ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ । ସାର୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦିଓ ସିରିୟୋଲୋଜିଷ୍ଟ ରିପୋର୍ଟ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଏହା ମାନବ ରକ୍ତରେ ଦାଗ ହୋଇଛି କିନ୍ତୁ ରକ୍ତର ବର୍ଗୀକରଣ ସେଠାରେ ନାହିଁ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, କିଛି ସମୟ ପରେ ମାନବ ରକ୍ତର କିଛି ଦାଗ ରହିବା ଏପରି ଏକ ପରିସ୍ଥିତି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଯାହା ଆଧାରରେ କୌଣସି ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଅନୁମାନ ନିଆଯାଇପାରିବ । ତେଣୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ପରିସ୍ଥିତି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ଦୋଷର ଉପସଂହାରକୁ ସୂଚିତ କରେ ।

ଏହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ ହୋଇଥିବା ମୃତକଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ପରଦିନ ସକାଳେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ କଥାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ଫୁଦାନ ମାଝୀ ଆସି ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଅସୁସ୍ଥ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ବିନା ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଗଳା କଟା ଅବସ୍ଥାରେ

ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥିଲେ । ଏହା କୌତୁହଳର ବିଷୟ ଯେ ଏହି ଫୁଦାନ ମାଝୀ ଯିଏକି ଆସି ତାଙ୍କୁ ଏକ ମିଥ୍ୟା କାହାଣୀ କହିଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଯେଉଁ ତିନୋଟି ପରିସ୍ଥିତି ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି, ତାହା ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଶେଷଟି ଅର୍ଥାତ୍ ଅଣ ନ୍ୟାୟିକ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ପି. ଡବ୍ଲୁ. 7 ଓ 8 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି । ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 8ର ପ୍ରମାଣକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଜେରାରେ ଏହି ସାକ୍ଷୀ ପଛକୁ ଫେରିଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରି ନଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ହେଉଛନ୍ତି ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 7 ଯିଏ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଅଣ ନ୍ୟାୟିକ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ କହିଛନ୍ତି । ଏହା ଏକ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପରେ ହୋଇଛି କାରଣ ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଯେ ଏହି ଆବେଦନକାରୀ 15.12.68 ରେ ଗିରଫ ହେବା ପରେ ପଳାୟନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରେ 22.8.72 ରେ ଗିରଫ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ଏହି ଅଣନ୍ୟାୟିକ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପରେ କରାଯାଇଥିବା ପରି ଜଣାପଡ଼େ । କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ବିବୃତ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି ତାହା ମଧ୍ୟ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଅଟେ । ବିହାରରେ ଏହି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଚୋରି କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗରେ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରାମର ମୁଖିଆ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 7 ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମୁଖିଆ ତାଙ୍କୁ ପୋଲିସକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ଏକ ହତ୍ୟା ମାମଲାରେ ୱାଣ୍ଟେଡ୍ ଅଛି ଏବଂ ମୁଁ ପୋଲିସଠାରୁ ଲୁଚି ରହିଛି ଏବଂ ତେଣୁ ପୋଲିସକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର ନକରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ ଏବଂ ଏହି ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଛି ଯେ ସେ ଏକ ବିବୃତି ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଭାଟଲ ମାଝୀ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ।

ସେହି ଦୁଇ ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ହାଜର କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ଏଭଳି ଏକ ଅଣନ୍ୟାୟିକ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି । ଏହି ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସେହି ବିବୃତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ବିବୃତି ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି, ଆମ ମତରେ, ପ୍ରମାଣର ଏକ ଅଂଶ ଯାହା ଉପରେ କୌଣସି ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମ ମତରେ, ଏହି ପ୍ରମାଣକୁ ବିଚାରରୁ ବାଦ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ରକ୍ତ ଦାଗ ଥିବା ଏକ ସାର୍ଟ କିମ୍ବା ଧୋତିର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଯାହା ସେରୋଲୋଜିଷ୍ଟଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ ମାନବ ରକ୍ତରେ ଦାଗ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ରକ୍ତର ବର୍ଗ ବିଷୟରେ ସେରୋଲୋଜିଷ୍ଟଙ୍କ ରିପୋର୍ଟରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ

ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ସକରାତ୍ମକ ଭାବରେ ଜଡିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ କିମ୍ବା ବିବୃତିରେ, ରକ୍ତର ଦାଗଗୁଡ଼ିକର ଆୟତନ କେତେ ଥିଲା ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ବସ୍ତ୍ରରେ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ରକ୍ତର ଦାଗ ମଧ୍ୟ ତା'ର ନିଜ ରକ୍ତର ହୋଇପାରେ, ବିଶେଷ କରି ଯଦି ଏହା ଜଣେ ଗ୍ରାମବାସୀ ଏହି ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ଗ୍ରାମରେ ରୁହନ୍ତି । ରକ୍ତର ବର୍ଗ ସମ୍ପର୍କିତ ପ୍ରମାଣ କେବଳ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ରକ୍ତ ଦାଗକୁ ଯୋଡିବା ପାଇଁ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ । ସେହି ପ୍ରମାଣ ଅନୁପସ୍ଥିତ ଏବଂ ମାମଲାର ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ, ଆମ ମତରେ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଏପରି ଏକ ପରିସ୍ଥିତି ନୁହେଁ ଯାହା ଆଧାରରେ କୌଣସି ଅନୁମାନ ନିଆଯାଇପାରିବ ।

ଯେତେଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆବେଦନକାରୀ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି, ଏହା ବିବାଦରେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଦୋଷମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ଜିତରାଇ ମାଝୀଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଅପରାଧର ଉପକରଣ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ଦେଖାଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣର ମଧ୍ୟ କୌଣସି ମହତ୍ତ୍ୱ ନାହିଁ । ପରିସ୍ଥିତିଗତ ପ୍ରମାଣର ଏହା ଏକ ସ୍ଥିର ନିୟମ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ସମସ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଏକାଠି ରଖିବା ଦ୍ୱାରା କେବଳ ଗୋଟିଏ ଅନୁମାନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ତାହା ହେଉଛି ଅଭିଯୁକ୍ତର ଅପରାଧ । ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିବା ପରି ଏକମାତ୍ର ପରିସ୍ଥିତି ଯାହା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ ତାହା ହେଉଛି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ରହିବା ଏବଂ କେବଳ ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅପରାଧର ଅନୁମାନ ଲଗାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ବିଶେଷ କରି ମାମଲାର ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯେଉଁଠାରେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଠାରୁ ଅପରାଧର ଏକ ଅସ୍ତ୍ର ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଆକ୍ରୋଶ ଥିଲା, ତାଙ୍କୁ ଛାଡି ଦିଆଯାଇଛି ।

ତେଣୁ ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମ ମତରେ, ନିମ୍ନ ଅଦାଲତମାନେ ଏହି ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାରେ ଉଚିତ ନଥିଲେ । ତେଣୁ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ ଦିଆଯାଇଛି । ସେ ହାଜତରେ ଥିବା ସୂଚନା ମିଳିଛି । ତାଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ମୁକ୍ତ କରାଯିବ ।

ଏନ୍.ପି. ଭି.　　　　　　　　　　　　　　　　ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।